

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P .

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletelben

Felelős szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
2 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-dij fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Képtelenségek.

Brassó, május 24.

A mi igen természetes, a «Gazeta» is hozzászól a szerdai határozathoz. S a mi nem kevésbé természetes, állításai most is merő képtelenségek. — Alább olvasható, mi mindent összekever a Gazeta, csak hogy az igazságot valahogy összekotyvassza (már tudniillik a maga módja szerint) s mi az egész együtt, az nem egyéb, mint nagy hazugság. A tévedés onnan van, hogy az igazság elcsúszott olyan anyagokat használ, melyekből igazság sohasem lehet. Így például képtelenség azt mondani, hogy a kormány segíti a brassói zsidó és örmény s általában a magyar kereskedőket. Mondjon rá példát a Gazeta! Kereskedőink gunyosan fognak kacagni, ha ezt az állítást olvassák. Bár ők is tudnának valamit — gondolják — arról a segítségről, a miről a Gazeta tud!

A másik képtelenség, hogy a 41 aláírók szerint külön választja, holott valamennyi büszkén vallja magát magyarnak, nem úgy mint Lurtz és Muresianu ur, a kik szenvedélyességükkel a hazaárulás határáig is elmennek. Hátha azok az urak 41-en magyaroknak vallják magukat s lelkükben is úgy érznek, minő czimen tesznek különbséget köztük a Gazeta, ha nem a rágalom és fajgyűlölet czimén?

Képtelenség azt állítani, hogy a magyarok felfuvalkodottak. Már e kijelentéshez is akkora arrogancia kell, amekkorát köztünk sohasem fog találni igazságos ítélő. Mi felfuvalkodottak? Mi, a kik mindig alázatosan kérünk, mindig belenyugszunk a helyzetbe, mindig a jogot, törvényt és igazságot hirdetjük, mindenki iránt — Lurtz urat kivéve — a kellő tisztelettel vagyunk s a felénk hajított kődarabokra kenyérrel válaszolunk, mi felfuvalkodottak? Vagy talán éppen Önök, tisztelt Gazeta, a kik azt mondják, hogy a magyarok éhen halnának, ha a szászok és oláhok kivonulnának oda, «a hol nem fáj többé

semmi»? Mi is felajánljuk, hagyjanak bennünket éhen halni. Az isten szerelmére kérjük Önöket, mindazokat, a kik a magyar nemzettel nincsenek megelégedve, ne irgalmazzanak nekünk! Pakoljanak s menjenek minél gyorsabban, hogy mennél előbb éhen halhassunk, hisz oly gyönyörűség éhen halni!

De, fájdalom, az elégedetlenek nagyon is jól érzik magukat közöttünk, s eszük ágában sincs kivándorolni. Pedig a sok derék munkás tót, csángó és oláh helyében inkább ők hagyhatnák itt az országot, legalább valahára békeesség lenne.

A legnagyobb képtelenség pedig azt hinni, hogy az a természetellenes szövetség oláhok és szászok közt, a mit a Gazeta proklamál, a magyarokat tönkre fogja tenni. Mi ettől sohasem féltünk s ezentul is állunk elébe. Fizikai többségükkel leszavazhatnak bennünket, de az erkölcsi igazság erejével mi fogunk diadalmaskodni. Érezze a pyrhusi győzelem kéjét ma Lurtz és Muresianu, a jövő diadalát mi fogjuk megünnepelni. A bosszuság is, a mit okoznak, csak egy pillanatig tart nálunk, azontul rendithetlen nyugalommal tovább dolgozunk — a jog, törvény és igazság nevében.

A «Gazeta Transilvaniei» említett vezércikke, sietősen készült fordításban így hangzik:

Az „elnyomott” brassói magyarok.

A magyar világ kétségbeesett. Hiába emeltek szobrot Árpádnak, a Schytia mélyéből támadt harcosnak, ime az ur 1899-ik esztendejében, három évvel a milléniumi ünnep után, az ország és a világ jajgatástól visszhangzik, a brassói magyarok oda jutottak, hogy a szászok és románok szörnyen elnyomják őket.

E borzasztó hírt a magyar lapok a Brassó város képviselőtestületének szerdai gyűlésén történetekből kifolyólag, kibővítik. Olvasóink, a kik bizonyára meglepődtek a váratlan és szenzációs hírtől, alább meg fognak győződni a dolog tényleges állásáról.

Az, hogy az igazság a magyar lapokban el van ferdítve és pedig tendencioz-

san elferdítve, hogy így a város nem magyar lakói ellen fordulhassanak, nem fog meglepni senkit, és azért hisszük, hogy minden olvasónk észrevette, hogy most is egy olyanféle rosszakaró mistificációval van dolgunk, a milyeneket a mi magyarosítóink oly jól fel tudnak használni, ha a zavarosban akarnak halászni.

Nem mintha szerencsétlennek éreznék magunkat, ha tényleg megtörtént volna az, hogy egyszer a magyarok is elnyomottak. Ellenkezőleg, hisszük, hogy nagyon hasznos lenne, ha néha-néha nekik is leckét lehetne adni, hogy tudják meg mi az az elnyomtatás, mert immár nagyon nagyra tartják magukat. De nézzük, mi az oka annak, hogy a Brassóban történt elnyomtatásuk miatt lármáznak. Mintegy 30 év óta a magyarok száma tetemesen szaporodott, úgy annyira, hogy ők most a lakosság egy harmadrészét képezik, míg a kétharmadot csaknem egyenlő számú szászok és románok alkotják. E szaporodást első sorban a kormánypolitika idézte elő, a mely mindenkép a magyar elem megerősítésén dolgozik. Itt, a hol 25 év előtt a székely szolgákon és szolgáló leányokon kívül csak igen kevés magyar család lakott, ma a különféle közhivatalnokok, tanárok, a számos állami iskolák tanítói, az államvasutak alkalmazottai stb. stb. vannak itt, s a kormány ezenkívül teljes erejéből támogatja és támogatta a magyar iparosokat és kereskedőket is és azokat, a kik magyaroknak vallják magukat u. m. a nagyszámú zsidókat és örményeket.

Növekedőben lévén a népesség, a brassói magyarok étvágya is napról-napra növekedett és lassankint elért arra a pontra, hogy more patri le akarja foglalni Brassót a magyarosodás számára. E célból sokszor forcírozott az, hogy a városi képviselőtestületben a magyar tagok száma szaporíttassék és már eddig sikerült is a számukat 23-ra felhozni.

Minthogy azonban nincs elegendő túrelmük, hogy a térfoglalás után lassan haladjanak, s nem tudják bevárni, míg jobban lesznek képviselve, maguk mellé vették mindazokat, a kik a hatalommal mennek és az uralkodó elem uszályát hordozzák, és összetoboroztak 41 aláírást, részben magyar, részben német és zsidó bizottsági tagoktól, és kérvényt intéztek a képviselőtestülethez a magyar jegyzőkönyvi nyelv engedélyezéséért.

A 41 aláírás azonban nem volt elegendő a kérdés törvényes megadhatására. A zöld szászok arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a törvényes állásponthoz tartják magukat és semmikép se érzik magukat indítatva arra, hogy a magyaroknak concessiókat tegyenek, a mikor ők a szász és román

polgártársakkal szemben olyannyira ellenségesen viselkednek és most azzal jönnek, hogy az állam nyelve, t. i. a magyar nyelv a jkőnyvi nyelvek sorába felvétessék.

Ugy látszik, hogy a legjobban az bántotta a magyarokat, hogy a szászok részéről felhozott az, hogy a románoknak megadnák a concessiot, de a magyaroknak nem, mindaddig míg tettekkel nem fogják bizonyítani, hogy nem dolgoznak a német nyelv ellen és a magyarosítás és elnemzeti-etlenítés érdekében.

A 41 tagnak a kérése tehát leszavaztatott és pedig nagy többséggel. A románok is az elutasítás mellett szavaztak, mint a mely a törvényen alapszik, megjegyeztetvén részünkről, hogy a román nyelvnek jkőnyvi nyelvvé történt elismertetése nem engedménykép, hanem szorosan törvény szerint történt.

Annál inkább sértheti tülünk a magyar lapok lármája, ezen törvényes határozattal szemben, hogy ime a szászok és oláhok üldözik, elnyomják Árpád népét és a kormánynak kötelessége segítségre sietni és észre téríteni azokat, a kik ilyet »mernek» Magyarországon a magyarok ellen tenni.

Sőt az egyik magyar lap azt mondja, hogy ha a zöld szászok és oláhok annyira gyűlölik a barbár magyarokat, mért laknak magyar földön és mért esznek magyar kenyert? Menjenek saját hazájukba, itt hiányukat senki se fogja érezni.

Isten ucsce, nem tudjuk, hogy az esetben a felülvalkodott magyarokból mi lenne. Meghalnának éhen. De erről máskor többet. Mára elég constatalnunk, hogy a szentelen sovínismus a Széll érában is újból felemeli fejét és azt mondja nekünk, hogy Brassónak rövid időn belül magyarnak kell lenni.

Mi meg azt mondjuk, hogy nem kell annak lennie; nem is fog az lenni, különösen, ha a szászok és románok erélyesen tudnak harcolni nyelvük és életérdekeikért, melyet eddig fájdalom győzelemre jutni még nem igen láttunk. Az ilyen támadások és machinatiókra, mint a mostaniak, nem lehet a válasz egyéb, mint a tényleg elnyomottak erélyes és térfias tettei és solidáris védelme.

Belföld.

Brassó, május 24.

József Ágost főherczeg tegnap délelőtt nejével együtt Bécsből Kis-Tapolcsányba utazott.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter május 26-án Prágán át Kolinba utazik, a hol május 27-én az 1857. június 18-iki csata emlékére emelt emlékművet beszentelik.

Vay Ernő gróf, szabadelvűpárti képviselő tegnap 34 éves korában Budapesten meghalt.

Czigly János miniszteri tanácsos, államvasuti igazgató, nagybetegen fekszik Mannheimban. Tótfalusy budapesti plébánost táviratilag hívták a beteghez, hogy a haldoklót az utolsó kenettel ellássa.

Az aninai kőszénbányában aknatörés volt. A leomló kőszén négy munkást maga alá temetett. Egyike azonnal meghalt, a többi három életveszélyes sérüléseket szenvedett.

Külföld.

Brassó, május 24.

A kiegyezés kérdésében a magyar és az osztrák miniszterek tegnap délelőtt folytatták azt a tanácskozást, melyet a közel mult napokban Budapesten kezdtek meg. A politikai körök érthető érdeklődéssel tekintenek az újabb megbeszélések eredménye elé.

A berlini magyar egyesület volt elnöke, Horváth József kir. tanácsos és a vas-korona-rend lovagja Berlinben meghalt.

Carnot volt köztársasági elnök szobrát mult vasárnap leplezték le Dijonban.

Az Alexandriában előfordult pestis-esetek következtében alexandriai provenciákra f. hó 18 tól kezdve vesztézárt rendelték el.

Dawson City (Klondyke) ápril. 25-én teljesen leégett. A kárt több millióra teszik. Emberélet nem esett áldozatul.

Bartha Miklós a brassói mérnyeletről.

Brassó, május 24.

Lapunk mult számában közöltük a »Budapesti Hirlap» című fővárosi lap két cikkét, a melyben Brassó város képviselőtestületének f. hó 17-diki magyar-nyelvelles határozatát kellő módon tárgyalja. Hozzá szolt ehhez a kérdéshez Bartha Miklós is az »Ellenzék»-ben és cikkéből a következőket közöljük:

A Lurtz-szellem.

Piros pünkösöd napja nem hozta meg a brassói magyarságnak azt az örömet, hogy magyar jegyzőkönyvet is irjanak a város gyűlésein. Az indítványt megtették ugyan a nemzeti tábor előörsei, de Lurtz ügyvéd ur nem fogadta el s a többség Lurtz urra hallgatott.

Mindazonáltal nem kell félreérteni sem Lurtz urat, sem azokat a »zöld szászok»-at, kik az ő vezetésére bízzák sorsukat. Mert kijelentették, hogy oláh jegyzőkönyvet — ha indítványoztatik — igenis készek elfogadni. Csak magyart nem. Ez világos beszéd. Itt nem a nagy germán erő szerepel tehát, mely a maga kizárólagosságával és önbizalmával feltétlenül uralkodni kíván mindenütt, a hol lábát megvetheti; nem is a Deutschthum határainak végtelen kiterjesztése és a német kultúra fölényének teuton erőszakolása jön itt szóba.

Mert ha ez lenne, így telelnék: Lurtz ur, ön és valamennyi zöld szász csak torzkepe a germán szellem világhatalmának. De a fönségesnek még a karrikaturája sem disztelen. A majom csak majom az emberhez képest; de a nyühöz képest majdnem ember. A fönséges még a karrikaturájában is megörzi tiszteltetelméttségét azokkal a vonásokkal, a melyek rá emlékeztetnek.

De Lurtz ur, az istenért, ön még csak nem is karrikatura. A germán szellem önértetéből és világtörténeti kulturmissziójából ön annyit sem tartott meg magának, a mennyit egy házi légy a karmai közé markolhatna. Ön hajlandó Brassóban az oláh jkőnyvet elfogadni. Ön tehát nem a német fölényt, német kizárólagosságot, német erőfentartást, német terjeszkedési képességet félti. Ön egyszerűen egy rossz német.

Önben nem él a faji öntudatnak az a mindenhatósága, melyet a Bismarck-szellem oltott minden jó német lelkébe, s mely ma már II. Vilmos császárt éppen úgy áthatja,

mint a legutolsó Schulmeistert. Ön képes saját százados tüzhelyének nyelvuralmát egy fejletlenebb nyelvvel megosztani. Mi ez, ha nem a német nyelv történelmi jogainak elárulása.

Lurtz ur meg sem kísérti a német nyelv oltalmazását, mert hiszen felajánlja az oláh jkőnyvet. Nem vezeti őt ilyenformán egyéb, mint a gyűlölet a magyarság iránt. Ez az indulat pedig érzületnek alávaló, politikának helytelen.

Alávaló, mert soha sem adott uralkodó nemzet egy befogadott nemzetiségi csoportnak annyi jogot és fejlődési tért saját kulturegyéniségének megtartására, mint a meny nyit a magyar nemzet a szászoknak adott. És helytelen, mert a mely pillanathan a magyar közvélemény a maga teljes egységének hatalmas súlyával abból a czélból nehezdednek rá a törvényhozásra és a kormányzásra, hogy az említett alávaló érzület egész mértékben megtoroltassék: abban a pillanathan, e nagy és általános nyomás sulya alatt ugy összezsugorodnék az erdélyrészi szász érdekkör, mint a puha testű tücsök a geológiai rétegzetekben.

Hogy ez a »fenyegetés» numerosokban miként lenne megoldva, arra nézve Lurtz urnak a következő példát vagyok bátor figyelmébe ajánlani. Kerek számokban hazánk lakossága — Horvátország nélkül — tizenhat millió. Ebből erdélyrészi szász kétszáz ezer. Az a 16 millió küld összesen 400 képviselőt az országgyűlésre. Esik tehát 40 ezer lélekre egy képviselő. Ilyenformán a kétszáz ezer száznak dukálna öt képviselő. Akarja-e Lurtz ur ezt a matematikailag igazságos arányt? Most ugy-e 18 képviselőjük van az öt helyett?

A telhozott példa érdekében engedjen meg Lurtz ur egy pár idézetet a Treitschke egyetemi előadásaiából, melyeket »Politik» cím alatt ismer és bámul az egész művelt emberiség.

«Es ist klar, dass der Staat darnach trachten muss, die in ihm Verbundenen (tehát szászokat, oláhokat, tótokat,) mit gleicher Sprache und Cultur zu durch-dringen. (Pag. 269.) Ez ugy-e kemény beszéd? De német tudós mondja, s a német politika követi is ezt a tanácsot, ugy Posenben, mint Elzászban.

«Man sieht die Tendenz eines jeden Staates, seine Bewohnerschaft (tehát szászokat, oláhokat, tótokat) auch in Sprache und Sitten zu einer Einheit zu verschmelzen.» (Pag. 217)

«... alles echte Heldenthum, das literarische so gut wie das politische, national sein muss, wenn es nicht machtlos werden soll im sittlichen Sinne.»

«Jeder Staat wird das Recht haben, die in ihm vereinigten Nationalitäten in einer aufgehen zu lassen.» (Pag. 280)

Mit szól ehhez Lurtz ur? Okos dolog-e szász részről felkorbácsolni azokat az irányzatokat, melyeket az újabb német szakirodalom erőteljesen ápol az államalkotás és államsfentartás tudományában? Erről az irányzatról beismeri Treitschke, hogy »ohne unendlichen Schmerz der Unterdrückten geht es allerdings nicht ab.« De ha megtörtént: csak javára válik szerinte a kisebbségnek. Mi lett volna a poroszokból, minő történelmi feladatot tudtak volna teljesíteni, ha megmaradtak volna szlávoknak és wendeknek és nem németesedtek volna el? — kiált fel ez a berlini tudós.

Hol áll a mi nemzeti politikánk e német tudós tanácsaihoz képest! Egy harminc

ezer lakosságu városban, im a hol tíz ezer-nél több magyar és tíz ezer-nél kevesebb szász lakik: ime a magyar nemzeti törekvés még a jegyzőkönyvi nyelv törvényes alakjában sem érvényesül.

De sajnálom és szégyellem azt a szellemet, melyet a Lurtz urék határozata feltüntet. Sajnálom már régóta a szászok eloláhosodását. Mert a germán anyag egyáltalában jobb, kiválóbb, megbízhatóbb, mint a balkán anyag. És szégyellem, mint kulturlény, a német szellemnek azt az elzüllesztését, a mely a szászok eloláhosodásában oly nagy arányokban mutatkozik.

A brassói határozat ennek az elzüllesztési folyamatnak egyik hullámverése. Oláh jegyzőkönyvre hajlandók a jó szászok. Micsoda ambíció, olyan jövődöt készíteni ennek a sok százados kulturtörzsnek, hogy városalkotó képességei a pásztorkodásig fejlődjenek vissza!

Vig pünkösdi ünnepet kívánok ilyen kilátás mellett a szász polgártársaknak.

Színház.

— Katonák. —

Thury Zoltán szenzációs drámáját élveztük kedden este kitűnő előadásban. A darabot jó hír előzte meg s ezt nagymértékben ki is érdemli. Mint minden iránymű szerzője, Thury is feketére futtatott szemüveg alatt nézi ugyan a dolgokat, de ez a szemüveg éles s a megfigyelt társadalmi intézményeket, úgy mint az ezek keretében mozgó egyéneket határozott körvonalakban mutatja. A darab tendenciája a katonatiszt csillogó nyomorának feltüntetése s azt hiszem ebben a szerző kissé túllőtt a célon, sok mindent írva az intézmény rovására, mit az egyéni gyöngegség «tartozik» rovatában kellett volna elszámolni. Nála a hadsereg végzetes hatalommá válik, mely könyörtelenül morzsolja szét — nem az ellenséget, hanem saját gyermekeit; végzetes hatalommá, melylyel szemben a sorstragédiák fatuma valóságos gyermekijesztő mumussá törpül. Ezért oly végtelenül elszomorító a vele szembe állított szegény lelkek kínos vergődése s ezért nem nyugtatja meg erkölcsi érzésünket azok elbukása e szörnyű küzdelemben. Nem hiszem, hogy e darab után egyetlen néző bensejében megnyugodva hagyhatná el a színházat.

Hanem mily duzzadó drámai erő nyilatkozik meg a tendenciának e tulásában is s mily gazdag, mély érzésű lélek bontakozik ki előttünk a megkapó drámai jelenetek egész során keresztül! Végig intenzív átérzése az életnek, akár izzó szenvedélyek vessenek lobbót, akár kicsiny lelkek berzenkedése sutorogjon! S minden érzés a színpadi hagyomány békítőitől lehetőleg szabadulni óhajt, természetes nyelven szólal meg a legnagyobb közvetlenséggel. Kimondhatjuk mi is bátran, ez a darab modern színirodalmunk legkiválóbb termékei közé tartozik s szerzőjének még csupán a színpadi technika titkaival kell kissé közelebből megismerkedni, hogy ezentúl a legkényesebb igényeket is kielégíthesse.

Színészeink játéka méltó volt az elébük szabott szép feladathoz. Könyves (Udvardy főhadnagy) ismét öntudatosan alakító s emeltet erős egyéniségű, a chablonon jóval felül álló színésznek bizonyult. A helyzetétől lenyűgözött, sors csapásaitól elérdesedett tisztet rendkívül jellemzően játszotta. Természetes bensőség s gondos tanulmány ritka összhangban párosultak e valóban szerencsés

művészi alakításban. Könyves női partnere Jeszenszky Irén volt (Udvardyné), ki ezt az elérhetetlen vágyak birodalmában kalandozó daczos női lelket, melyet a mindennapi élet prózája megtör, gazdag pszichológiai árnyalással játszott. Különösen a zaklatott lélek gyötrődésének kifejezésére vannak a sziv mélyét megrázó hangjai. — Sebestyén igen disztigvált alakot mutatott be Marjay szerepében. E jellem benső derékségét meggyőzően juttatta kifejezésre egyszerűen nemes játéka. Dicsérrettel kell megemlítenünk Baróthy k. a.-t s Némethet, kik szintén élethi-ven, nagy otthonossággal játszottak.

A színház — mint, fájdalom, az ily komolyabb irányu daraboknál rendszeren — meglehetősen üres volt. A «sirva vigadás» ősi virtusa úgy látszik csak a cigányzenénél válik be.

B. J.

HIREK

Brassó, május 24

— Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter B á c s Károly brassói lakost ideiglenes minőségű segélydíjas m. kir. pénzügyi számgyakornokká nevezte ki a sepsiszentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez.

— Színház. Holnap — csütörtökön — este Alexandre B i s s o n kitűnő 3 felvonásos vígjátéka: «A h á l ó k o c s i k e l l e n ő r e» kerül előadásra. A nevezett darabot a fővárosi Vigszínházban múlt évi június hó 3-án adták először s az összes fővárosi lapok a lehető legjobban fogadták a mulatságos, derűs, pajkos, ötletes ujdonságot. — Pénteken Shakespeare: „V e l e n c z e i K a l m á r”-ja adatik elő. — Szombaton bérletben Sidney pompás operetteje: G é s á k; vasárnap pedig: „A z ö r d ö g m á t k á j a” cz. népszínmű kerül előadásra.

— Halálozás. B o l o g a Valér, az «Albina» brassói fiókjának igazgatója, hosszas szenvedés után tegnap 45 éves korában elhunyt.

— Öngyilkosság. Gerneck Mária varrónő, tegnap délután Malom-árok u. 12 sz. a. lakásán gégéjét ollóval átmetszette. Az öngyilkosnőt lakásán halva találták, kezében tartva az ollót. A hullát azonnal a kórházba szállították, a hol ma volt a rendőr-orvosi vizsgálat. Az öngyilkosság oka rossz családi és zilált anyagi viszony lehetett.

— Tíz éves találkozó. Ifj. F l e s s i g Hermann a fogarasi takarékpénztár részvénytársaság főkönyvelője, felhívja mindazokat kik 1889-évi június hó 22-én a fogarasi felső kereskedelmi iskolában érettségi vizsgát tettek, hogy téríui becsület szavukkal megfogadott 10 éves találkozásukra említett helyen és időben pontosan megjelenjenek.

— A k.-vásárhely-ójtózi vasut. A belügyminiszter nem hagyta jóvá a kézdivásárhelyi képviselőtestület határozatát mely szerint a k.-vásárhely-ójtózi vasut építési költségeire tában és kőben kiadandó 120 ezer frtnyi hozzájárulást szavazott meg. A jóváhagyás magtagadásának oka az, hogy egyfelől a vasut kiépíthetése ügye nincs biztosítva, de másfelől az az erdőség, t. i. a Kecskés-Zsiros, melyből a ta adatnak — véderdőt képez, annak levágásához miniszteri engedély szükséges. Különben is az erdő szakértői számítás szerint csak 97 ezer frtnyi értéket adhatna. Így tehát az erdőség

teljes letarolásával sem érhető el az, hogy a város hozzájárulása tedezve legyen. E szerint a k.-vásárhely-ójtózi vicinális vasut ügye alaposan elakadt, mert a város által felajánlott 120 ezer frtot nehéz lesz pótolni.

— A székely vasutak kiépítése. Az erdélyrészi vasuthálózat fokozatosan mégis kiépül. A magyar államvasutak igazgatósága már befejezte a székely vasutak utolsó szakaszának: a G y e r g y ó v á r h e g y t ő l M á d é t a l v á i g terjedő vonalrésznek nyomjelző munkálatait. A kereskedelemügyi miniszter az eléje terjesztett tervek alapján elrendelte a közigazgatási bejárást, a melyet ma, május 24-én délelőtt 9 órakor kezdettek meg C s i k-R á k o s községben. A tárgyalás öt napot vesz igénybe.

— A megcsufolt Petőfi szobor. Pünkösdi vasárnapjának éjjelén eddig ki nem nyomozott ismeretlen tettes Segesvárt korcsmai czéget akasztott a vármegyehez előtt álló Petőfi szoborra. A szobor megcsufolója ellen a vizsgálat erélyesen tolyik.

— Katonai kitüntetés. Ő cs. és apostoli királyi Felsége ohstorff P r o b s t Emil tábornagynak, az erdélyrészi 12. hadtest parancsnokának, parancsnokló tábornoknak Nagy-Szebenben, az I. osztályu vaskorona rendet adományozta.

— Vizbe fult. Ziczmann Károly jegyzőség pár nap előtt Segesvár mellett a Küküllőbe fult. A szerencsétlenül járt fiatal ember a meleg napokkal beköszöntött fürdőszalon első áldozata Segesvár vidékén.

— A fürdőévad közeledtével a makacs csuz és köszvényben szenvedők ne gondoljanak arra, hogy bajuk ellen drága fürdőt vegyenek igénybe, mert azon kitűnő hatású csuz és köszvény elleni kenőcs, melyet Zoltán Béla udvari szállító gyógyszerárban Budapesten lehet üvegenként 1 írtért kapni, 15—20 éves bajokat is sikeresen gyógyít. Ezer és ezer ember bizonyítja, hogy e kínos betegségek biztos gyógyszere e csodakenőcs.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Bonyhád, május 24. Perczel Mór 48-as honvéd-tábornok. a szolnoki és bácskai csaták hőse, meghalt.

Bécs, május 24. A magyar és osztrák miniszterek tegnapi tanácskozásai ezideig nem vezettek eredményre. A két miniszterium álláspontját a kiegyezés kérdésében, nem sikerült egymáshoz közelebb hozni. A tanácskozásokat ma folytatták.

Színház.

Folyó szám 13.

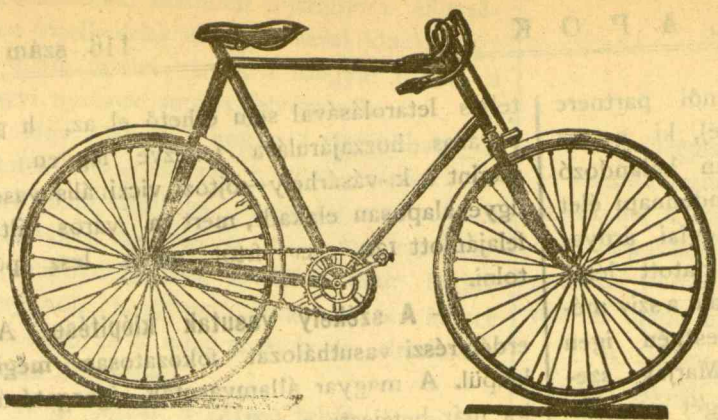
Idénybérlet 10.

Brassóban, 1899. május hó 25-én, csütörtökön

A HÁLÓKOCSEK ELLENŐRE

Vígjáték 3 felvonásban. Irta Bisson. Fordította Zempléni P. Gyula. Rendező Könyves.

Kezdeté 8 órakor.

!!! Használjon Ön **FEGYVERKEREKET** !!!

Különös előnye:

utolérhetlen könnyű járás

(megerőltetés nem létezik.)

Steyri fegyvergyár, a világ legnagyobb kerékpárgyára

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Magyarországi vezérigénység.

KANN és HELLER czégnél, Budapest,

Képviselő és raktár:

WETZEL OTTÓ, Brassó.

199 (1 8)

Több mint ötven év óta sikerrel használtatik!

Az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az

Eszéki SZALVATOR-SZAPPAN

Valódi minőségben csakis mint eddig, ezentúl is

ESZÉKEN, felsőváros

DIENES C. J-féle

gyógyszertárában készül és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat
valamint az összes bőrtisztatatlanságokat biztosan eltávolít.

1 tégely valódi Spitzer-kenőcs 30 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mozsdóvíz 40 kr.
1 drb. valódi Salvator-szappan 50 kr.
1 doboz valódi lyoni rizspor
3 színben 50 kr. és 1 ft.
1 tégely közpaszta 60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjegyvel el van látva és kéri a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kéri és elfogadni. 151 (1-20)
Brassóban kapható: Roth Victor medve gyógyszerár,
Jekelius, Hornung, Schuster, Klein és Kugler gyógyszerész uraknál.

207 899 számhoz a.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú földmívelési miniszter ur az 1899. évi május hó 2-án kelt 25941 számú rendeletével az alsó szombathelyi ménes parancsnoksághoz tartozó épületeknek szükséges javítási munkák helyreállítását 3783 ft 68 kr. összeg erejéig es esetleg az orvosi lak kibővítését 1250 ft 68 kr. összegben engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok kivitelének biztosítása céljából az 1899. évi május hó 25-ik napjának d. u. 3 órájára a fogarasi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat (az ajánlati költségvetéssel együtt) a kitűzött nap d. u. 3 órájáig a nevezett hivatalhoz annálval inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak venni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bantpenz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki muvelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Fogaras, 1899. évi május hó 9-en.

Fogaras megyei m. kir. építészeti hivatal,

355.—893. szám. eln.

Arlejtési hirdetmény.

A brassói kir. törvényszéknél szervezendő esküdtbíróóság helyiségei felszereléséhez szükséges az előleges költségvetés szerint 600 irra előirányzott irodai szerelvények beszerzése céljából 1899. évi június hó 23-án d. e. 9 órakor a brassói kir. törvényszék polgári tanács termében irasbeli zárt ajánlatokkal egybekapcsolt nyilvános szóbeli arlejtés fog tartatni.

A miről vállalkozni óhajtok azon figyelemzetéssel értesíttetnek, hogy az arlejtési feltételek a királyi törvényszék elnöki kiadó hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Minden ajánlattevő a szóbeli arlejtés előtt a kiküldetési ár 5 %-át bantpenzben letenni, illetve irasbeli zárt ajánlathoz csatolni köteles, és hogy irasbeli ajánlatok csak a szóbeli arlejtés megkezdéséig fogadtatnak el.

Brassó, 1899. évi május hó 16-án.

A királyi törvényszék elnöke,

Ponori Sándor.

Eladó ház.

A Porond utca (1387 régi) 20 szám alatti ház a mellette levő lisztboltal eladó.

Bővebb felvilágosítást ugyanott.

Hirdetmény.

Előpatakon az újabb berendezésű 14 kabinból álló

meleg fürdő

hasznbérbe kiadó.

Az árverezés f. év június hó 4-én délelőtt fog megtartatni Előpatakon.

Feltételek megtekinthetők Brassóban Szterio Constantin urnál és Előpatakon a fürdő igazgató-ságnál.

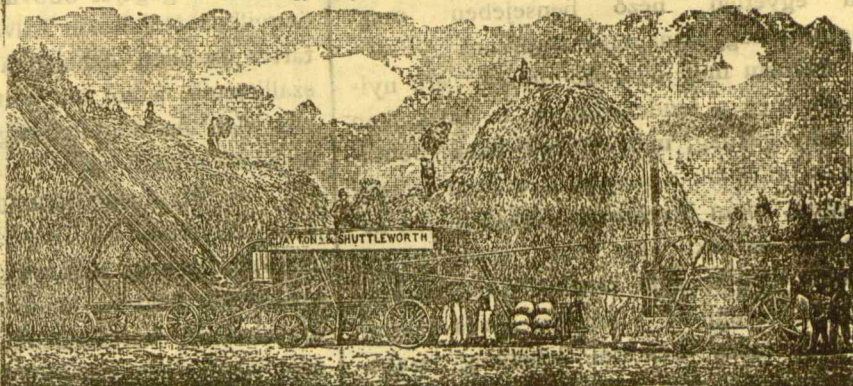
Előpatak, 1899. május 23.

A fürdőigazgatóság.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 68. sz.

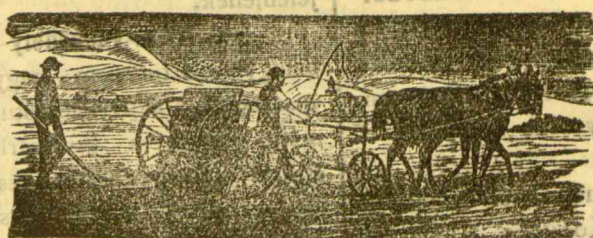
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek

továbbá járgány-eséplőgépek, löhő-eséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasúti ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.